

Sygn. akt XVII AmA 61/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Brzezińska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o nadużywanie pozycji dominującej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 grudnia 2013 r. nr (...)

1) oddala odwołanie,

2) zasądza od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. na rzecz

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł

(siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmA 61/14

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK, pozwany), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, decyzją z dnia 24 grudnia 2013 r. nr (...), wydaną na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 z późn. zm.) – dalej uokik:

I. uznał za praktykę ograniczającą konkurencję nadużywanie przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w S. (S.M. (...), Spółdzielnia, powód) pozycji dominującej na rynku udostępniania jej zasobów mieszkaniowych w celu świadczenia przez innych przedsiębiorców usług telekomunikacyjnych poprzez uniemożliwienie B. D., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w S., świadczenia usług telekomunikacyjnych w zasobach Spółdzielni, co jest praktyką ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 uokik polegającą na przeciwdziałaniu ukształtowania się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na wskazanym rynku właściwym i nakazał zaniechanie jej stosowania,

II. nałożył na S.M. (...), na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 uokik karę pieniężną w wysokości 42 294 zł,

III. obciążył Spółdzielnię kosztami przeprowadzonego postępowania w kwocie 40 zł.

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Prezesa UOKiK w całości.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie:

1. przepisu prawa materialnego, tj.:

- art. 9 ust. 2 pkt 5 uokik poprzez przyjęcie, że powód stosował wobec B. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) praktykę ograniczającą konkurencję poprzez uniemożliwienie temu przedsiębiorcy świadczenia usług telekomunikacyjnych w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni,

2. przepisów postępowania, tj.:

- art. 7 k.p.a. poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego i brak wyczerpującego

zbadań wszystkich okoliczności sprawy w tym zgromadzonych dowodów,

- art. 77 §1 i 80 k.p.a. poprzez niewłaściwą oceną zebranego materiału dowodowego i dokonanie błędnych ustaleń faktycznych polegających na przyjęciu iż odwołująca nadużyła swojej pozycji dominującej podczas gdy działała ona w granicach określonych przez prawo wynikających z art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. 2010. 106. 675) - dalej: ustawa o rozwoju usług i sieci - oraz realizując wyrażoną w art. 353¹ Kodeksu cywilnego zasadę swobody umów.

Na podstawie przedstawionych zarzutów powód wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,

ewentualnie

2. zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że skarżący nie stosuje i nie stosował praktyki ograniczającej konkurencję, o jakiej mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 uokik polegającej na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla rozwoju konkurencji na rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w zasobach mieszkaniowych skarżącej,

a także

3. zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej kary pieniężnej poprzez jej uchylenie względnie gdyby Sąd uznał, że odwołująca stosowała praktykę ograniczającą konkurencję o obniżenie nałożonej kary pieniężnej,

4. przyznanie kosztów postępowania odwoławczego w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym wg. norm przepisanych.

Powód nie zgodził się z oceną, że podejmował działania w celu uniemożliwienia podpisania umowy i świadczenia przez przedsiębiorcę B. D. działającego pod firmą (...) usług telekomunikacyjnych. Stwierdził, że dokonane przez pozwanego ustalenia nie mają oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym i zarzucił Prezesowi UOKiK błędną ocenę dowodów z przekroczeniem zasady ich swobodnej oceny.

Zdaniem powoda przedsiębiorca występujący o udzielenie dostępu do budynków należących do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni miał obowiązek przedstawienia:

- podstawy prawnej swego działania,

-projektów technicznych sieci telekomunikacyjnej wraz z odpowiednimi szkicami i rysunkami, oraz pozwoleniami, uzgodnieniami i opiniami wymaganymi odrębnymi przepisami,

- zgłoszenia budowy zgodnie z art. 29 ust.1 pkt Prawa budowlanego,

- projektu zagospodarowania działki lub terenu z opisem technicznym instalacji, wykonanym przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane.

Powód wskazał też na wynikający z art. 27 ust. 2 pkt 2 Prawa geodezyjnego i kartograficznego obowiązek uzgodnienia usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu z właściwymi starostami.

Odnosnie sieci wewnątrzbudynkowych powód stwierdził, że ustawowe zwolnienie inwestorów z obowiązku dokonywania zgłoszenia czy uzyskiwania pozwolenia na budowę nie oznacza, że w ramach swobody umów dysponenci nieruchomości, jak Spółdzielnia, pozbawieni zostali prawa do domagania się sporządzenia odpowiednich projektów oraz ich uzgodnienia z projektami technicznymi budynków Spółdzielni przy udziale jej przedstawicieli technicznych.

Okoliczność, że przepisy art. 30 i 33 ustawy o rozwoju usług i sieci nie wymagają sporządzania projektów technicznych, nie oznacza zdaniem powoda, że Spółdzielnia nie była uprawniona do żądania ich sporządzenia. Przepisy art. 30 i 33 wymienionej ustawy przewidują jedynie obowiązek zawarcia umowy, lecz nie regulują szczegółowo praw i obowiązków, które strony umowy mogą ukształtować dowolnie. Zdaniem powoda żaden przepis nie wyłącza możliwości domagania się przez Spółdzielnię od (...) sporządzenia dokumentacji technicznej, a przepisy prawa budowlanego i prawa geodezyjnego wymagają dokonania zgłoszenia lub uzyskania uzgodnień.

Niezależnie od powyższego powód zaznaczył, że zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy o rozwoju usług i sieci obowiązek udostępnienia nieruchomości uzależniony jest istnienia technicznych możliwości. W ocenie powoda zbadanie istnienia możliwości technicznych udostępnienia nieruchomości możliwe było wyłącznie poprzez weryfikację projektu sieci wykonanego zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnionego projektanta.

Za nieprawdziwe uznał powód ustalenia pozwanego, iż pismo z dnia 8 października 2012 r. zostało podpisane przez przedsiębiorcę B. D.. Nie zgodził się ze stanowiskiem, iż Spółdzielnia nie miała prawa domagać się przedstawienia pełnomocnictwa dla osoby podpisującej wymienione pismo.

Powód wskazał, iż do czasu nowelizacji ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych z dnia 12 października 2012 r. Spółdzielnia była uprawniona do żądania wykazania przez (...) doprowadzenia sieci do nieruchomości, lub w bezpośrednie sąsiedztwo nieruchomości. Z tego względu, przed nowelizacją przepisów, spełnienie tej przesłanki było warunkiem uzyskania dostępu. Brak wykazania przez (...) w toku negocjacji, przed nowelizacją przepisów, tej okoliczności uprawniało Spółdzielnię do odmowy podpisania umowy o dostępie.

Według powoda Spółdzielnia miała również prawo do ustalenia w zawieranej z (...) umowie wysokości kosztów związanych z udostępnieniem nieruchomości, zasad rozliczania kosztów zużycia energii elektrycznej, zasad zabezpieczenia się na wypadek powstałych szkód w toku prac budowlanych przez złożenie kaucji. Przepis art. 30 ust. 1 ustawy o rozwoju usług i sieci odnosi się do przedmiotu umowy o dostępie do nieruchomości. Wszystkie inne elementy umowy mogą być dowolnie kształtowane przez strony w toku negocjacji. Zdaniem powoda fakt, że wymieniona ustawa nie reguluje pobierania kaucji i zasad rozliczania energii, wbrew stanowisku Prezesa UOKiK, nie uniemożliwia stronom prowadzenia negocjacji dotyczących tych kwestii.

Powód wskazał, iż miał prawo domagać się od przedsiębiorcy, który wnosił o zawarcie umowy dostępu, sprecyzowania zakresu wniosku. Pierwszy wniosek (...) dotyczył wszystkich budynków Spółdzielni. Kolejny dotyczył części budynków i nie zawierał wyjaśnienia, czy w pozostałym zakresie przedsiębiorca cofnął pierwszy wniosek. Zarzucił też Prezesowi UOKiK błędną interpretację art. 31 ustawy o rozwoju usług i sieci. Powołany przepis dotyczy sytuacji, w której nieruchomość nie posiada przyłączenia do sieci telekomunikacyjnej i w związku z tym dysponent nieruchomości nie może odmówić utrzymania lub wymiany zewnętrznej sieci instalacji telekomunikacyjnej. Wskazał, iż na podstawie

powołanego przepisu Prezes UOKiK ustalił, że Spółdzielnia nie miała prawa odmówić instalacji sieci przez (...), jeśli mieszkańcy wyrażali taką wolę. Powód podkreślił, że nieruchomości należące do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni posiadają przyłączenie do publicznych sieci telekomunikacyjnej. Na terenie zasobów mieszkaniowych powoda usługi telekomunikacyjne świadczy co najmniej ośmiu dostawców, a planowana przez (...) inwestycja nie dotyczy zamiaru budowy zewnętrznej sieci telekomunikacyjnej.

Powód zarzucił również, iż uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie zawiera elementów wymienionych w art. 107 § 3 k.p.a. Prezes UOKiK nie wskazał faktów, które uznał za udowodnione i dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, dla których odmówił wiarygodności dowodom i twierdzeniom przedstawionym przez Spółdzielnię. Błędnie zinterpretował przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych i bezpodstawnie wyłączył stosowanie przepisów innych ustaw, np. prawa budowlanego. W ocenie powoda zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że Spółdzielnia ograniczyła konkurencję na rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych.

Powód nie zgodził się też z twierdzeniem pozwanego, że jego działania miały charakter umyślny i były nastawione na uniemożliwienie (...) świadczenia usług telekomunikacyjnych, oraz zapewnienie innemu przedsiębiorcy, który również wystąpił do S.M. (...) z propozycją zawarcia umowy o dostępie do jej substancji mieszkaniowej, jak największej ilości odbiorców usług.

Wyjaśnił ponadto, że jego zachowanie w negocjacjach z (...) wynikało z dążenia do zabezpieczenia interesów Spółdzielni z uwagi na okoliczność bezumownego korzystania przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z należącej do S.M. (...) nieruchomości. Zdaniem powoda przedstawiona okoliczność stanowi podstawę do uchylenia lub obniżenia nałożonej na Spółdzielnię kary pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Stwierdził, iż zarzuty odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Wskazał, że z treści pism (...) z marca i grudnia 2012 r., kierowanych podczas negocjacji do Spółdzielni wynika, iż przedsiębiorca każdorazowo wnosił o uzyskanie dostępu do budynku. Podanie w piśmie z 28 grudnia 2012 r. przez przedsiębiorcę jako podstawy prawnej wniosku art. 30 a nie, jak uprzednio art. 33 ustawy o rozwoju usług i sieci było uzasadnione wejściem w życie z dniem 16 grudnia 2012 r. nowelizacji tej ustawy i nie stanowiła merytorycznej zmiany treści wniosku (...). Pozwany powołał się na dotyczące tej kwestii stanowisko Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wyrażone w decyzji z dnia 29 sierpnia 2013 r., w której stwierdzono, iż (...) wnosił o dostęp do budynków S. M. (...)na podstawie art. 30 ustawy o rozwoju usług i sieci.

Zadaniem Prezesa UOKiK, z uwagi na zakres wniosku (...), który dotyczył tylko sieci wewnątrzbudynkowej Spółdzielnia nie miała podstaw do żądania od przedsiębiorcy projektu sieci zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2003 r., nr 120, poz. 1133), ponieważ Prawo Budowlane nie wymaga wykonywania projektu i uzyskania stosownego pozwolenia na budowę dla prac wykonywanych wewnątrz budynków. W ocenie pozwanego dołączony do wniosku z 29 listopada 2011 r. projekt dokumentacji technicznej, na tym etapie negocjacji był wystarczający dla zorientowania się Spółdzielni, jaką technologię i sposób rozmieszczenia sieci (...) chce zastosować.

Prezes UOKiK zgodził się z powodem co do konieczności przedstawienia przy piśmie z 8 października 2012 r. pełnomocnictwa dla osoby podpisującej to pismo z upoważnienia. Zauważył jednak, że po uzupełnieniu tego braku formalnego pismem z 14 listopada 2012 r. Spółdzielnia odpowiedziała dopiero w dniu 2 stycznia 2013 r. Pozwany dodał, iż mimo wejścia w życie z dniem 16 grudnia 2012 r. nowelizacji ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w późniejszych pismach, np. z 2 stycznia 2013 r. Spółdzielnia podtrzymała wymóg udowodnienia przez przedsiębiorcę, że doprowadził sieć do budynku.

Pozwany zgodził się, że Spółdzielnia miała prawo do zamieszczenia w umowie dostępu zapisów ustalających zasady rozliczeń stron z tytułu kosztów wymienionych w art. 30 ust. 3b ustawy o rozwoju usług i sieci. Zauważył, że Spółdzielnia nie odniosła się do informacji (...), iż stosowana technologia nie wymaga najmu powierzchni, a z uwagi na niskie zużycie energii nie ma potrzeby stosowania liczników i ponoszenia wysokich kosztów ich montażu.

Zdaniem pozwanego stawiany przez Spółdzielnię wymóg prowadzenia odrębnych negocjacji dla każdego ze 110 budynków i podpisania dla każdego odrębnej umowy wydłużyłby prowadzone rokowania. Zastosowanie takiego rozwiązania byłoby zbędne, świadczy braku woli Spółdzielni do szybkiego zawarcia umowy z przedsiębiorcą i odbiegałoby od zasad, na jakich zawarto umowy z innymi przedsiębiorcami korzystającymi z dostępu do zasobów mieszkaniowych powoda.

Prezes UOKiK podkreślił, że Spółdzielnia uprawniona jest do rozporządzania własnymi zasobami mieszkaniowymi na zasadach ogólnych ustalonych w prawie cywilnym. Jednak przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nakładają na podmiot dominujący obowiązek postępowania w sposób, który nie narusza bezwzględnie obowiązujących przepisów tej ustawy. Wskazał na zakaz dyskryminowania swoich kontrahentów i obowiązek ustalania innym podmiotom przejrzystych i sprawiedliwych zasad dostępu. Jeżeli w ocenie Spółdzielni nie było technicznych i obiektywnych możliwości zwiększenia liczby operatorów do jej budynków, należało umożliwić każdemu operatorowi dostęp proporcjonalnie do jego możliwości (parytet ilościowy) lub umożliwić wybór operatora na zasadach komercyjnych, np. w drodze przetargu. Pozwany przyznał, że Spółdzielnia ma prawo do reglamentowania dostępu innych podmiotów do jej zasobów, ale reglamentacja powinna opierać się na uzasadnionych, obiektywnych dla wszystkich zainteresowanych kryteriach. Powód może odmówić zawarcia umowy dostępu jeżeli udowodni, że uniemożliwiłoby to racjonalne korzystanie nieruchomości. Pozwany stwierdził, że w sprawie brak dowodów w tym zakresie. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że Spółdzielnia przedłużała negocjacje z (...), aby nie udzielić przedsiębiorcy zgody na prowadzenie działalności w zarządzanych przez nią zasobach mieszkaniowych.

Zarzuty naruszenia art. 7 i 77 §1 oraz art. 80 k.p.a., oraz nałożenia w zaskarżonej decyzji bardzo dolegliwej kary pieniężnej uznał pozwany za nieuzasadnione. Wskazał, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego spółdzielnie mieszkaniowe są podmiotami gospodarczymi, które w zakresie prowadzonej działalności polegającej na zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych swoich członków są traktowane jak inni przedsiębiorcy. Pozwany wskazał okoliczności obciążające i łagodzące, które uwzględnił przy ustalaniu wysokości nałożonej kary pieniężnej. Zauważył, że wysokość nałożonej kary pieniężnej stanowi 0,7 % możliwej do nałożenia kary maksymalnej z tytułu stwierzonego naruszenia. Podkreślił, że kara powinna być adekwatna do stopnia naruszenia i spełniać określone funkcje. Nałożenie kary w niższej wysokości wywołałoby skutek w postaci nieosiągnięcia jej funkcji ustawowych.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. jest podmiotem wpisanym do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem (...). Zasoby mieszkaniowe Spółdzielni obejmują 110 budynków. W dacie wydania zaskarżonej decyzji na terenie zarządzanym przez Spółdzielnię usługi telekomunikacyjne świadczyło ośmiu przedsiębiorców. Z tej grupy pięciu przedsiębiorców obejmuje swoją działalnością całość zasobów mieszkaniowych Spółdzielni.

(Dowód: pismo Spółdzielni z 13 marca 2012 r. z załącznikami, k. – 6-15 akt adm.)

B. D. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej pod nazwą Zakład (...) w S.. Jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Ponadto B. D. jest prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., która również występowała do Spółdzielni o zawarcie umowy o dostępie w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych.

(dowód: k. 166 i k. 371 akt adm. oraz pismo spółki do S.M. (...) z 19 października 2011 r. k 68- 70 akt. adm.)

Pismem z dnia 29 listopada 2011 r. Zakład (...) B. D. wystąpił do S.M. (...) z propozycją podpisania umowy na budowę sieci światłowodowej dostępu do usług szerokopasmowych w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni. W piśmie wskazano, że przedsiębiorca zbadał możliwości techniczne i jest gotowy do wykonania instalacji i wdrożenia sieci. Do pisma dołączony był projekt umowy o odstępie do budynków, spis adresów budynków z wykazem działek z ewidencji gruntów, wypis skrócony z rejestru gruntów z komentarzem wydany przez Wydział Geodezji i Kartografii Urzędu Miasta w S. stanowiący załącznik do mapy do celów projektowych, zaświadczenie o wpisie (...) do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz dokumentacja techniczna wykonania sieci z kartami katalogowymi instalowanych urządzeń.

(dowód: k. 118 – 207 akt adm.)

W odpowiedzi z dnia 21 grudnia 2011 r. Spółdzielnia wskazała, iż przedstawiony plan instalacji nie jest zgodny z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, wezwała (...) do uzupełnienia złożonej dokumentacji i poinformowała, że do czasu uzupełnienia wniosku wstrzymuje jego dalsze rozpatrywanie. Ponadto w dniu 26 stycznia 2012 r. pracownik S.M. (...) A. K. w rozmowie telefonicznej z firmą (...) przekazała informację o konieczności uzupełnienia wniosku z 29 listopada 2011 r. przez złożenie projektu instalacji teletechnicznej zgodnej z wymaganiami Prawa Budowlanego.

(dowód: pismo Spółdzielni z 19 lipca 2012 r. k. 234 z załącznikami k. 236 i 237 akt adm.)

W dniu 15 lutego 2012 r. przedsiębiorca Zakład (...) B. D. skierował do Prezesa UOKiK zawiadomienie o zaistniałej sytuacji. Pismami z 1 marca 2012 r. Prezes UOKiK wezwał Spółdzielnię i (...) do złożenia wyjaśnień. W piśmie z dnia 13 marca 2012 r. Spółdzielnia złożyła wymagane dokumenty i wyjaśnienia dotyczące obowiązujących w spółdzielni zasad udostępniania jej zasobów operatorom telekomunikacyjnym, przedsiębiorców będących operatorami telekomunikacyjnymi, którzy w okresie od 01.01.2011 r. do 29.02.2012 r. zwracali się do Spółdzielni o wyrażenie zgody na świadczenie w jej zasobach usług telekomunikacyjnych i zawarcie umowy w tym zakresie, trybu w jakim został wyłoniony przedsiębiorca, z którym Spółdzielnia zawarła ostatnim czasie umowę na świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz przedstawiła informacje dotyczące budynków mieszkalnych Spółdzielni i operatorów telekomunikacyjnych, którzy w tych budynkach świadczą usługi telekomunikacyjne. Spółdzielnia poinformowała o sporze zaistniałym pomiędzy nią a (...) spółką z o.o. w S., której prezesem zarządu jest B. D. i przedstawiła kopie pism, z których wynika, że dniu 14 marca 2011 r. (...) spółka z o.o. w S. wystąpiła do S.M. (...) z propozycją zawarcia umowy współpracy w zakresie budowy sieci światłowodowej. Spółdzielnia oświadczyła, że oferta nawiązania współpracy złożona przez Zakład (...) w piśmie z 29 listopada 2011 r. jest analizowana przez pracowników jej działu remontów i inwestycji.

(dowód: pismo S.M. (...)” z załącznikami k. 6 - 79 akt adm.)

Odpowiadając na wezwanie Prezesa UOKiK z 1 marca 2012 r. (...) w piśmie z 12 marca 2012 r. oświadczył, że Spółdzielnia nie udzieliła przedsiębiorcy żadnej odpowiedzi na propozycję zawarcia umowy złożoną w piśmie z 29 listopada 2011 r. W rozmowie telefonicznej przedsiębiorca uzyskał informację, że jego oferta zaginęła. Przedsiębiorca poinformował, że nie wystąpił do starosty z wnioskiem o ograniczenie sposobu korzystania przez Spółdzielnię z jej nieruchomości, ponieważ uzyskał w Urzędzie Miasta S. informację, że S.M. (...) prowadzi działalność na zasadzie własnego rozrachunku i nie podlega pod zakres działań Urzędu Miasta.

(dowód: pismo z dnia 12 marca 2012 r. k.208 akt adm.)

Pismem z dnia 29 marca 2012 r. (...), powołując się na art. 33 ust.3 ustawy o rozwoju usług i sieci wezwał Spółdzielnię do odpowiedzi na propozycję zawarcia umowy z dnia 29 listopada 2011 r. W aktach sprawy brak informacji, czy Spółdzielnia udzieliła przedsiębiorcy odpowiedzi na wezwanie.

Prezes UOKiK pismem z 4 października 2012 r. wezwał (...) do wyjaśnienia, czy w związku z ofertą złożoną w piśmie z 29 listopada 2011 r. przedsiębiorca otrzymał pismo Spółdzielni z 21 grudnia 2011 r. zawierające odpowiedź na ofertę

i wezwanie do uzupełnienia złożonej dokumentacji. Przedsiębiorca poinformował, że nie otrzymał pisma Spółdzielni z dnia 21 grudnia 2011 r. dotyczącego uzupełnienia dokumentacji i przedstawienia planu technicznego w budynku przy ulicy (...).

(dowód: pisma Prezesa UOKiK i (...) k.256 i 257 akt adm.)

W dniu 8 października 2012 r. (...) ponownie skierowała do Spółdzielni propozycję zawarcia umowy świadczenia usług telekomunikacyjnych. W odpowiedzi do przedsiębiorcy z dnia 8 listopada 2012 r. Spółdzielnia wezwała (...) do złożenia pełnomocnictwa dla osoby, która w jego imieniu podpisała pismo, sprecyzowania czy pismo stanowi wniosek o wszczęcie negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostęp do wskazanego w załączniku budynku w rozumieniu art. 30 ust. 5 ustawy o rozwoju usług i sieci, wykazania, że wnioskodawca posiada status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz wykazania, że przedsiębiorca doprowadził sieć telekomunikacyjną do nieruchomości.

(dowód: pisma k. 283 i k.284 akt adm.)

Pełnomocnik przedsiębiorcy pismem z 28 grudnia 2012 r., powołując się na znowelizowane przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wezwał Spółdzielnię do zakończenia negocjacji i zawarcia umowy. Wskazał, że zgodnie z art. 30 ust. 6 ustawy o rozwoju usług i sieci budynek powinien spełniać wymagania techniczne określone, w przepisach dotyczących warunków techniczno-budowlanych, wydanych na podstawie przepisów ustawy Prawo budowlane, oraz na ciążyący na właścicielu obowiązek zapewnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do nieruchomości i miejsca, w którym w budynku zbiegają się kable i przewody telekomunikacyjne doprowadzone do lokali w budynku. Powołał się na decyzję Prezesa UOKiK RWR (...)dotyczącą dostępu do nieruchomości i zakazu nadużywania pozycji dominującej zgodnie z art. 9 ust.2 pkt 5 uokik.

(dowód: pismo k. 286 akt adm.)

W dalszych skierowanych do (...) pism Spółdzielnia podniosła, że zgodnie z art. 30 ust. 3b ustawy o rozwoju usług i sieci przedsiębiorca telekomunikacyjny ma obowiązek ponosić koszty doprowadzenia i utrzymania sieci, w tym koszty energii elektrycznej i najmu powierzchni. W związku z tym zwróciła się o przedstawienie stawek rozliczeń i złożenie kaucji zabezpieczającej pokrycie ewentualnych szkód powstałych przy wykonywaniu prac instalacyjnych i konserwacji sieci.

(dowód: pismo k. 284 akt adm.)

Na podstawie uzyskanych informacji Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 12 lutego 2013 r. wszczął postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez S. M.(...)pozycji dominującej na rynku udostępniania jej zasobów mieszkaniowych w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych, powiadomił strony o zaliczeniu do materiału dowodowego informacji i dokumentów zebranych w postępowaniu wyjaśniającym.

(dowód: postanowienie nr 1 i nr 2 z dnia 12 lutego 2013 r. – k.1 i 2 akt adm.)

W piśmie z dnia 20 maja 2013 r. (...) wyjaśnił, że ubiega się o dostęp do wszystkich zasobów mieszkaniowych S.M. (...) i zgodził się na ponoszenie kosztów zużycia energii elektrycznej. Wskazał jednak, że w związku ze stosowaną technologią nie ma potrzeby wynajmowania pomieszczeń do przechowywania serwerów, a z uwagi na niskie zużycie energii elektrycznej nieuzasadnione jest montowanie osobnych liczników.

(dowód: k. 325 akt adm.)

W odpowiedzi z dnia 17 czerwca 2013 r. Spółdzielnia wyjaśniła, że ze względu na znaczną ilość budynków i różnorodności jej zasobów w sensie infrastruktury technicznej i struktury własnościowej prowadzenie negocjacji dotyczących jednocześnie całych zasobów mieszkalnych nie jest możliwe i zaproponowała prowadzenie odrębnej analizy poszczególnych nieruchomości. Powołała się na przepisy ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Podkreśliła, że dla każdej nieruchomości prowadzona jest odrębna księga wieczysta. Przychyliła się do propozycji

zorganizowania spotkania z (...) i wyjaśniła, że nie ma zamiaru pobierania kaucji od budynków, w których nie będzie montowana instalacja.

(dowód: k.328 i k.338 akt adm.)

W piśmie z 8 października 2013 r. przedsiębiorca (...) poinformował Prezesa UOKiK o przesłaniu do S.M. (...) pisma z dnia 26 września 2013 r., zawierającego propozycję spotkania w dniu 9 października 2013 r., przedstawił kopię wymienionego pisma i oświadczył, że do dnia sporządzenia informacji nie otrzymał od Spółdzielni odpowiedzi w sprawie spotkania.

(dowód: k 361 akt. adm.)

Z informacji Spółdzielni, złożonej Prezesowi UOKiK w piśmie z dnia 6 listopada 2013 r. wynika, że nie otrzymała pisma pełnomocnika (...) z dnia 26 września 2013 r. (k. 362 akt adm.) zawierającego propozycję spotkania z przedstawicielami spółdzielni w dniu 9 października 2013 r. w celu zakończenia negocjacji. Spółdzielnia oświadczyła, że ostatnie pismo od (...) pochodziło z dnia 20 maja 2013 r. Ponadto Spółdzielnia przedstawiła notatki służbowe jej pracowników z 30 sierpnia i 17 września 2013 r., z których wynika, że podejmowane przez Spółdzielnię próby nawiązania kontaktu z przedsiębiorcą w celu ustalenia terminu spotkania były bezskuteczne. Na wezwanie Prezesa UOKiK Spółdzielnia złożyła również rachunek zysków i strat za 2012 r., z którego wynika, iż w 2012 r. uzyskała przychód w wysokości (...)zł.

(dowód: pismo S.M. (...) k.372 akt adm.)

W piśmie z 18 listopada 2013 r., które wpłynęło do Prezesa UOKiK w dniu 20 listopada 2013 r. Spółdzielnia powiadomiła, że po przeprowadzeniu rozmowy telefonicznej w dniu 8 listopada 2013 r. przesłała do pełnomocnika przedsiębiorcy B. D. w piśmie z tej samej daty zaproszenie na spotkanie w dniu 26 listopada 2013 r. w siedzibie Spółdzielni o godzinie 12: 30.

(dowód: pismo S.M. (...) z 18 listopada 2013 r. z załącznikiem – w aktach administracyjnych sprawy bez numeru karty)

Pismem z dnia 21 listopada 2013 r. Prezes UOKiK zawiadomił pełnomocnika Spółdzielni o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania zebrany materiał w terminie 7 dni od doręczenia zawiadomienia.

(dowód: pismo z dnia 21 listopada 2013 r. – w aktach administracyjnych bez numeru)

Pełnomocnik Spółdzielni zapoznał się z aktami postępowania administracyjnego w dniu 29 listopada 2013 r. i nie zgłosili uwag, wniosków i zastrzeżeń do dnia wydania decyzji w sprawie przez Prezesa UOKiK.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że przedmiotem oceny w sprawie były działania Spółdzielni podejmowane w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który na podstawie przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych domagał się zawarcia z S.M. (...) umowy o dostępie do należących do niej budynków mieszkalnych w celu świadczenia na tym terenie usług telekomunikacyjnych. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 26 lutego 2004 r. (sygn. akt III SK 2/04) „naruszenie indywidualnego interesu nie wyklucza dopuszczalności równoczesnego uznania, że dochodzi do naruszenia publicznego, zbiorowego interesu, jeżeli indywidualne pogwałcenie przepisów mogłoby w jakikolwiek sposób prowadzić do ustanowienia lub utrwalenia monopolistycznych praktyk rynkowych, które wywołują skutki na terytorium RP”.

Okoliczności faktyczne sprawy wskazują, że działania Spółdzielni jako podmiotu wyłącznie uprawnionego do podejmowania decyzji o zawarciu umowy o dostępie do zarządzanej przez nią substancji mieszkaniowej, dotyczące jednego przedsiębiorcy, godziły w mechanizm konkurencji na rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych

i wywierały skutki dla osób mieszkających w budynkach spółdzielni, będących potencjalnymi konsumentami usług świadczonych przez tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Podejmowane przez Spółdzielnię działania, przyczyniały się do utrwalenia pozycji dotychczasowych dostawców usług telekomunikacyjnych na terenie jej zasobów mieszkaniowych, a ponadto pozbawiały mieszkańców, odbiorców usług telekomunikacyjnych możliwości wyboru oferty kolejnego operatora telekomunikacyjnego, poprawy jakości usług świadczonych przez działających na rynku przedsiębiorców lub obniżenia ceny tych usług.

Wobec tego, że działania Spółdzielni, dotyczące bezpośrednio konkurencji oraz interesów przedsiębiorców i konsumentów stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, podjęcie interwencji przez Prezesa UOKiK w celu ochrony tego interesu było uzasadnione.

Dokonane przez Prezesa UOKiK w postępowaniu antymonopolowym ustalenia dotyczące wyznaczenia w sprawie rynku właściwego, jako rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych S.M. (...) w celu świadczenia na tym terenie przez przedsiębiorców usług telekomunikacyjnych oraz faktu, że S.M. (...) jest przedsiębiorcą i zajmuje wyznaczonym w sprawie rynku właściwym pozycję dominującą nie były w złożonym odwołaniu przez powoda kwestionowane. Wobec tego, na podstawie art. 230 k.p.c. okoliczności należało uznać za przyznane.

Powód nie twierdził również, że z uwagi na przedmiot i formę prawną, w jakiej prowadzi działalność gospodarczą nie spełnia przesłanek przedsiębiorcy, określonych w przepisach ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W sprawie nie było więc potrzeby analizowania okoliczności, czy działanie powoda podlega ocenie na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W warunkach posiadania pozycji dominującej na określonym w sprawie rynku właściwym, powód poprzez działania dotyczące przedsiębiorców ubiegających się o prawo do świadczenia usług telekomunikacyjnych na terenie budynków zarządzanych przez S.M. (...) to jest na rynku zależnym od Spółdzielni, może wywierać wpływ na stosunki konkurencyjne występujące na rynku tym rynku. Jeżeli podmiot posiadający na danym rynku pozycję dominującą, poprzez swoje działania utrudnia bądź uniemożliwia innym podmiotom, wejście na ten lub inny, powiązany z nim rynek konkurencyjny, to należy uznać, że jego działanie narusza zakaz określony w art. 9 ust. 2 pkt 5 uokik.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, wzajemne kontakty pomiędzy Spółdzielnią (...) a przedsiębiorcą B. D. (...) trwające od dnia 30 listopada 2011 r. do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie zostały zakończone zawarciem umowy. Bezsporne jest, że S.M. (...) miała prawo dążyć do ukształtowania wzajemnych relacji z przedsiębiorcą ubiegającym o uzyskanie dostępu do jej budynków w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami i gwarantujący w wystarczającym stopniu ochronę interesów mieszkańców spółdzielni. Jednak działania powoda w celu ochrony interesu swoich mieszkańców mogą być podejmowane jedynie w granicach dopuszczonych prawem i nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla działania lub zaniechania naruszającego przepisy bezwzględnie obowiązującego prawa.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pismo B. D., zawierające wniosek o podpisanie umowy o dostęp do substancji mieszkaniowej powoda, złożone w Spółdzielni w dniu 30 listopada 2011 r. było prawidłowo podpisane przez przedsiębiorcę. Do pisma dołączony był projekt umowy, zaświadczenie o wpisie Zakładu (...) w S. do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wykaz nieruchomości, których dotyczył wniosek, oraz dokumentacja projektowa i techniczna planowanej instalacji, wykonana w sposób pozwalający Spółdzielni na orientację co do rodzaju inwestycji i planowanych rozwiązań technicznych. W sytuacji, gdy przedsiębiorca oświadczył, że nie otrzymał od Spółdzielni żadnej odpowiedzi na złożony wniosek, a w powód nie przedstawił dowodu, że jego pismo z dnia 21 grudnia 2011 r. zostało doręczone przedsiębiorcy, uznać należało, że Spółdzielnia nie dołożyła należytej staranności w kontaktach z przedsiębiorcą występującym do niej z wnioskiem o zawarcie umowy dostępu. Należy podkreślić, że od kwietnia 2011 r. o zawarcie umowy dostępu do budynków Spółdzielni ubiegał się już przedsiębiorca pod firmą (...) sp. z o.o., której prezesem zarządu był B. D.. Mimo znacznego upływu czasu, do dnia złożenia przez (...) w dniu 30 listopada 2011 r. osobnej propozycji, nie doszło do zawarcia umowy pomiędzy powodem a (...) sp. z o.o.

Zachowanie Spółdzielni, polegające na nieudzielaniu przedsiębiorcy niezwłocznie odpowiedzi na jego pisma lub wzywaniu do przedstawienia wyjaśnień, sprecyzowania informacji podanych w kolejnych pismach lub złożeniu dokumentów, które nie były konieczne w związku z prowadzonymi pertraktacjami albo zostały już złożone należało uznać za nieuzasadnione. Trwające od 30 listopada 2011 r. działania Spółdzielni w stosunku do przedsiębiorcy (...), które do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie zakończyły się podpisaniem przez strony umowy stanowiły naruszenie przepisu art. 140 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego. Zdaniem Sądu zgodzić się należy z przedstawioną przez pozwanego w zaskarżonej decyzji argumentacją, iż w świetle obowiązujących w okresie trwania pertraktacji stron przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w brzmieniu przed i po nowelizacji, działanie S.M. (...), polegające na wzywaniu do złożenia wyjaśnień i dokumentów oraz spełnienia dodatkowych warunków było bezpodstawne. Nie zasługuje na uwzględnienie tłumaczenie Spółdzielni, iż na podstawie złożonych dokumentów nie była w stanie stwierdzić, jaka jest podstawa prawna wniosku przedsiębiorcy, lub których nieruchomości dotyczy wnioski. Podkreślenia wymaga, że Spółdzielnia jest profesjonalistą i w ramach prowadzonej działalności zawarła już z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi szereg analogicznych umów. Również podnoszona przez powoda okoliczność ograniczonego zaufania do przedsiębiorcy w związku z konfliktem powstałym na tle kontaktów ze innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, (...) sp. z o.o., którego prezesem zarządu także był B. D. nie może, w ocenie Sądu, stanowić uzasadnienia dla działań powoda w stosunkach z innym podmiotem gospodarczym. W okolicznościach istnienia sporu takie zachowanie Spółdzielni w odniesieniu do przedsiębiorcy, który wystąpił z nowym wnioskiem o zawarcie umowy, może być tym bardziej uznane za umyślne przedłużanie pertraktacji pisemnych w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Podejmowanie przez powoda działań opóźniających zawarcie porozumienia, szczególnie w sytuacji, gdy Spółdzielnia była świadoma, że ciąży na niej, wynikający z ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, obowiązek udostępnienia swoich budynków przedsiębiorcy, który wystąpił z wnioskiem o zawarcie umowy dostępu należy uznać za nieuzasadnione i nie mające podstaw w przepisach powołanej ustawy. Zgodzić się należy z Prezesem UOKiK, że działanie, którego Spółdzielnia nie mogłaby podjąć, gdyby znajdowała się w warunkach konkurencyjnych, świadczyło o wykorzystywaniu i nadużywaniu przez ten podmiot posiadanej pozycji dominującej na określonym w sprawie rynku właściwym.

Nie można zgodzić się z argumentacją powoda, że w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni działa już wystarczająca ilość przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne. Obowiązujące od dnia 17 lipca 2010 r. przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nakładają bowiem na podmioty zarządzające nieruchomościami, bez względu na rodzaj posiadanego tytułu prawnego, bezwzględny obowiązek umożliwienia wszystkim przedsiębiorcom, na równych warunkach, wejścia na rynek i prowadzenia działalności gospodarczej. W odwołaniu powód nie powoływał się na okoliczność braku możliwości technicznych lub istnienie innych obiektywnych okoliczności uniemożliwiających dopuszczenie do prowadzenia działalności na rynku usług telekomunikacyjnych w zasobach mieszkaniowych S.M.(...) nowego operatora telekomunikacyjnego. W szczególności nie twierdził, że rozpoczęcie działalności przez nowego operatora uniemożliwiłoby mieszkańcom racjonalne korzystanie z budynków spółdzielni lub z usług świadczonych przez działających już na tym terenie operatorów telekomunikacyjnych.

Podobnie należy ocenić twierdzenie powoda, że z uwagi na zróżnicowane stosunki własnościowe konieczne jest zawarcie umowy odrębnie w odniesieniu do każdego ze 110 budynków znajdujących się w zasobach spółdzielni. Domaganie się przez powoda uprzedniego ustalenia przebiegu instalacji uzbrojenia sieci w sposób bezkolizyjny w stosunku do istniejącej sieci uzbrojenia terenu przed zawarciem umowy również prowadziło do sztucznego wydłużania negocjacji. Zdaniem Sądu, uzgodnienia w tym zakresie należy prowadzić już po podpisaniu umowy dostępu. Wobec braku pewności co do końcowego wyniku negocjacji dokonywanie uzgodnień w tej sprawie przed zawarciem umowy z pewnością przyczyni się do ich wydłużenia i może okazać się zbędną stratą czasu. Ponadto utrzymywanie przedsiębiorcy ubiegającego się o uzyskanie dostępu do budynków Spółdzielni w stanie niepewności co do zawarcia umowy stawia tego go w sytuacji przymusowej, jako słabszej strony negocjacji, świadczy o braku woli Spółdzielni zawarcia umowy z firmą (...) i jest kolejnym przejawem nadużywania przez powoda posiadanej pozycji dominującej w stosunku do przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Mając na uwadze, że jak wynika z akt administracyjnych, pismo złożone przez (...) w dniu 8 października 2012 r. było identyczne w formie i treści z pismem tego przedsiębiorcy, które wpłynęło do Spółdzielni w dniu 30 listopada 2011 r., wzywaniu przedsiębiorcy do złożenia pełnomocnictwa dla osoby podpisującej pismo było jedynie skutkiem niewłaściwego podejścia powoda i zagubienia złożonego wcześniej wniosku.

Wobec powyższego postawiony przez powoda w odwołaniu zarzut naruszenia art. 9 ust 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należało uznać za nietrafny i nie zasługujący na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu zawarte w decyzji rozstrzygnięcie o nałożeniu na S.M. (...) kary pieniężnej znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, a jej wysokość jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia konkurencji, polegającego na nadużywaniu przez powoda posiadanej pozycji dominującej.

W odwołaniu powód nie przedstawił zarzutów odnośnie nałożonej decyzją kary pieniężnej. Wniósł jednak o uchylenie nałożonej decyzją kary lub jej obniżenie. Nie wskazał też, o jakie obniżenie kary wnosił.

Zważyć należało, że na podstawie art. 106 ust. 1 uokik Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary jeżeli ten przedsiębiorca, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 9 uokik. Przy ustalaniu wysokości kary należy zgodnie z art. 111 powołanej ustawy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów, a także uprzednie naruszenia przepisów.

W ocenie Sądu Prezes UOKiK prawidłowo określił okoliczności, które należało wziąć pod uwagę przy wymierzaniu kary, w szczególności wagę stwierdzonych praktyk, długotrwałość i umyślność podejmowanych działań.

Zgodzić należy się z Prezesem UOKiK, że za podwyższeniem kary przemawiał poważny charakter naruszenia prawa konkurencji. Przesłanką uzasadniającą podwyższenie przez Prezesa UOKiK kary pieniężnej była również długotrwałość stosowania przez Spółdzielnię praktyk ograniczających konkurencję. W należyty sposób pozwany uwzględnił też wymienione w uzasadnieniu decyzji okoliczności łagodzące. Wymierzona decyzją kara pieniężna nie jest nadmiernie dolegliwa i pozwoli jednocześnie na zrealizowanie ustawowych funkcji kary. Zdaniem Sądu wymierzona kara nie jest zbyt dolegliwa, gdyż kwota kary 42 294 zł stanowi zaledwie (...) % przychodu Spółdzielni będącego podstawą obliczenia kary.

Odnośnie zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego wskazać należało, iż z uwagi na szczególny charakter postępowania prowadzonego przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na skutek wniesienia odwołania od decyzji prezesa urzędu, w tym wypadku Prezesa UOKiK, podnoszone w odwołaniu zarzuty w tej kwestii, o ile nie prowadzą do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą stanowić podstawy do jej uchylenia lub zmiany i nie mają wpływu na obniżenie nałożonej decyzją kary pieniężnej. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Z uwagi na przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c. oddalił odwołanie powoda jako bezzasadne.

Kosztami postępowania Sąd, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., stosownie do wyniku sporu obciążył w całości powoda. Zgodnie z art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł określonej w § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

SSO Witold Rękosiewicz.